



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 25821/2023**  
**20.03.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Радосав Шобић, адвокат из ..., против тужених сада покојне ГГ, бивше из ..., чији је правни следбеник ДД и ДД из ..., чији је пуномоћник Иван Маштраповић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог ДД изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 779/23 од 30.03.2023. године, у седници одржаној 20.03.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији туженог ДД изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 779/23 од 30.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог ДД изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 779/23 од 30.03.2023. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судске јединице у Богатићу П 190/20 од 10.11.2022. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да са дела пута који је катастарска парцела број .. КО ... и то са јужне стране солидарно уклоне дрвену ограду дужине 9,5 метара, а која је у односу на (комшијску) ограду са источне стране на удаљености 0,9 до 1 м и доведу у првобитно сатње предметни пут, те омогуће тужиоцима несметан пролаз трактором и потребним прикључима до својих катастарских парцела .., .., .., .. и .. КО ..., а све према скици вештака и у париционом року. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 251.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног до траженог износа од 313.800,00 динара одбијен њихов захтев за накнаду трошкова, као и захтев за исплату затезне камату на досуђене трошкове од пресуђења до извршности пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених да им тужиоцу накнаде трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 779/23 од 30.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужених и првостепена пресуда потврђена у побијаном делу којим је усвојен тужбени захтев, обавезани тужени да тужиоцима накнаде трошкове поступка и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ДД је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Посебна ревизија регулисана је чланом 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), којим је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. овог закона за изузетну дозвољеност ревизије будући да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, а тужени уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или сличној чињеничноправној ствари, па нема ни неуједначене судске праксе.

Код утврђења да су тужиоци заједно са својим правним претходницима преко 40 година фактички користили парцелу туженог број .. КО ... као пут преко којег су прелазили тракторима са прикључима ради приступа сопственим парцелама, правилно су нижестепени судови применом чланова 49, 54. и 57. Закона о основама својинскоправних односа обавезали туженог да уклони дрвену ограду са предметне парцеле као би тужиоцима био омогућен пролазак преко ње као послужног добра. Како одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права у конкретном случају зависе од утврђеног чињеничног стања које се оспорава изјављеном ревизијом, а што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је следом наведеног одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе поднета је 11.04.2018. године и у њој је вредност предмета спора означена на 10.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а утврђена вредност предмета спора очигледно не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**